

надзвичайно високу концентрацію Se в фракціях чистого водного екстракту. Біологічні тести на імуномодулюючий вплив лімфоцитів і гранулоцитів крові людини показали, що дві фракції, В-4 і В-5, є сильними стимуляторами імунних клітин, тоді як фракції D-5 і А-3 виявилися сильними супресивними і протизапальні засоби. Застосовані процедури виділення призвели до розділення активних сполук на стимулюючу та інгібіторну фракції. Тим самим розробили ще один чудовий спосіб використання сировини у медицині та фармації.

Висновки. Отже, отримані результати свідчать про вигідну терапевтичну дію. Застосування бобівника трилистоки, як антисептичної та імуномодулюючої лікарської рослини позитивне при різних патологічних станах організму. Я, вважаю, незважаючи на важкість добуття сировини листя, трави та коренища рослини, лабораторні дослідження мають продовжуватися. Бобівник трилистий має розвиватися на фармацевтичному ринку далі, адже його фармакологічні дії корисні для організму людини.

ВИЗНАЧЕННЯ ВМІСТУ ЕФІРНОЇ ОЛІЇ У НАДЗЕМНІЙ ЧАСТИНІ ЛЕВИНОГО ЗІВУ ВЕЛИКОГО

Григоренко А. О., Новосел О. М.

Науковий керівник: Кисличенко В. С.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

lenanovosell@ukr.net

Вступ. Левиний зів великий (*Antirrhinum majus* L.) – однорічна трав'яниста рослина родини подорожникові (Plantaginaceae) висотою 30-70 см. Стебло гіллясте, на верхівці вкрите залозистими волосками. Листя ланцетне, нагорі дрібне. Суцвіття – густа китиця. Квітки на товстих квітконіжках. Чашечка залозистоволосиста, розділена на яйцеподібні частки. Віночок світло-пурпуровий або білуватий, довжиною 20-30 мм. Цвіте з червня до вересня. Плід – коробочка довжиною 12-17 мм, з сітчасто-зморшкуватим насінням. Росте у Південній Європі, Північній Африці та Західній Азії. Вирощується як декоративна рослина. Виведено безліч сортів із лавандовими, помаранчевими, рожевими, жовтими та білими квітами. У традиційній медицині настій левиного зіву використовують при захворюваннях печінки, нирок, жовтяниці, водяниці, здутті живота, задишці, головному болю. Зовнішньо – для лікування геморою, фурункулів та виразок.

Мета дослідження. Метою роботи були визначення вмісту ефірної олії у надземній частині левиного зіву великого.

Матеріали та методи. Ефірну олію одержували методом перегонки з водяною парою за методикою ДФУ 2.0, т. 1, монографія «Визначення вмісту ефірних олій в лікарській рослинній сировині». Вміст ефірної олії (X, %) у перерахунку на абсолютно суху сировину розраховували за формулою:

$$X = \frac{V \times 100 \times 100}{m \times (100 - W)}$$

де: V – об'єм ефірної олії, мл; m – маса сировини, г; W – втрата в масі при висушуванні сировини, г.

Результати дослідження. Одержана ефірна олія – прозора масляниста рідина світло-жовтого кольору, запах сильний, специфічний, смак пекучий. Вміст ефірної олії у надземній частині левиного зіву великого, визначений перегонкою з водяною парою, склав $0,74 \pm 0,04\%$.

Висновки. Таким чином, методом перегонки з водяною парою у надземній частині левиного зіву великого визначено вміст ефірної олії. Одержані експериментальні дані будуть використані при стандартизації сировини левиного зіву великого та розробці відповідних розділів методів контролю якості на левиного зіву великого траву.

ФІТОХІМІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ТРАВИ ЛАВАНДИ

Гусєв В. Є., Георгіянц В. А.

Науковий керівник: Михайленко О. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

gusev11vitalik@gmail.com

Вступ. Протягом століть рослини роду Лаванда використовуються людством в медицині та фармації. Рослина широко застосовується для одержання ефірної олії, адже вона відома своєю бактерицидною, антипсоріатичною, протизапальною, седативною, анксиолітичною, слабкою антипроліферативною та інсектицидною дією. Крім того, на фармацевтичному ринку України присутні декілька препаратів до складу яких входить трава Лаванди: «Лазея», «Солум-Ойл», «Угрин». Лаванда вузьколиста (*Lavandula angustifolia* Mill.) – багаторічна трав'яниста рослина родини Глухокропівові (*Lamiaceae*). Цей вид має середземноморське походження, але широко культивується в багатьох країнах світу, зокрема в Україні. Найбільш подібними до природних для вирощування Лаванди є умови південних областей. Через російську агресію проти України та окупацію територій на півдні країни, на разі є дуже актуальним дослідження можливостей культивування рослини в різних регіонах нашої держави, зменшення відходів виробництва, через використання всіх видів сировини цієї рослини. Також на даний час у Державній Фармакопеї України (ДФУ) відсутня монографія на траву лаванди, тому існує необхідність у проведенні ідентифікації даної лікарської рослинної сировини (ЛРС) за основними числовими показниками.

Мета дослідження. Визначення основних фармакопейних нормативних показників, якісного та кількісного складу біоактивних речовин трави Лаванди вузьколистої; перспективності комплексного використання лаванди у фармації.

Матеріали та методи. Об'єктом дослідження була трава Лаванди вузьколистої з приватного фермерського господарства м. Богодухів, Харківської області, заготовлена в період вегетації (липень 2021 р.). Основні показники якості сировини (втрата в масі при висушування, зола загальна, вміст екстрактивних речовин) встановлювали згідно з методиками ДФУ.

Проведено якісні реакції на флавоноїди: 1) зразок ціаніду, 2) реакція з лугом (10% NaOH), 3) з FeCl_3 ; для дубильних речовин: 1) загальні осадки з 1 % розчином желатину, 1 % розчином хініну хлориду, $\text{Pb}(\text{CH}_3\text{COO})_2$ основного, 2) реакція фарбування амонійно-залізними галунами, 10 % CH_3COOH та 10 % розчином $\text{Pb}(\text{CH}_3\text{COO})_2$; на сапоніни: 1) спінювання, 2) осадження баритовою водою, 10% $\text{Pb}(\text{CH}_3\text{COO})_2$ основного, 3) фарбування: реакція Лафона, реакція Сальковського, реакція Саньє; для кумаринів: 1) з лугом (10% NaOH) і діазореактивним, 2)